

עמ"ת 3637/07 - מ ג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 3637-07 ג' (עוצר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת תמר נאות פרי
העוורר מ ג' (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני עורך על החלטת בית-המשפט השלום חדרה (כב' השופט גופמן) שניתנה ביום 18.6.14 במ"ת 14-05-16927, במסגרתה הוארך מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

רקע עובדתי -

1. נגד העורר, מ ג' (להלן: "העורר") הוגש ביום 12.5.14 כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של סחיטה באוימים והחזקת סכין.
2. לפי עובדות כתוב האישום, עולה כי העורר הגיע ביום 4.5.14, בשעת אחר הצהרים, לחנותו ירקות אשר נמצא בבעלות המתלון, יצא מכסינו סכין, החזיק בה לעיני המתלון בעודו דורש ממנו שלוש מאות אלף ל"נ, ומאים עליו באמוריו כי ישבול, כי הצליח לפיכר אום אל פחיםירה מה יקרה לו, ואף שם את ידו על כתף המתלון ואמר: "**אל תדאג אנחנו ניגש**".
3. בגין מעשים אלו הואשם העורר ביצוע עבירות של סחיטה באוימים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

הlico המעצר וההחלטה בבית-המשפט השלום -

4. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגש בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בבקשת טענה המשיבה כי כנגד העורר קיימות ראיות לכואורה להוכחת המיחס לו בכתב האישום, וכי המסוכנות הגלומה במעשהיו מחייבת נגדו את עילת המעצר הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), שכן קיימן יסוד סביר לחשש שהוא מסכן את ביטחון הציבור. עוד נטען בבקשתה כי העובדה שהעבירה בוצעה תוך שימוש בנשק קיר, מצדיקה אף היא מעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 21(א)(ג)(4) לחוק המעצרים. כמו כן, ציין בבקשתה כי לעורר רקע פסיכיאטרי המעצים את מסוכנותו, וכן עבר פלילי בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי ותקיפה סתם.

5. בנוגע לחולפת מעצר - בධון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים, ביום 15.5.14, טען בא כוח המשיבה כי לאור הרקע הפסיכיאטרי של העורר מסוכנותו מתעצמת, מה גם שמדובר החקירה עליה כי אין זו הפעם

הראשונה בה העורר מבצע את עבירות הסחיטה באוימים, וכי אופיה של העבירה מאפשר לבצע אותה גם מהטלפון, אך שכן די בחלופה של מעוצר בית כדי לענות על תכליות המעוצר.

6. בא כוח העורר חלק על קיומן של ראיות לכואורה להארכת המעוצר וטען כי קיימות סתירות בין גרסאות עדי התביעה, וכי חסר סרטון ממצולמות ידיאו, המתעד את העבירות הנטענות, ואשר על-פי אחד מדו"חות הפעולה אמרה להימצא בתיק.

7. ביום 15.5.14, קבע בית-המשפט קמא כי הסתירות בין גרסאות עדי התביעה, עליהן הצבע בא כוח העורר, אינן מהותיות ואין מערערות את גרסת המתלונן. זאת ועוד, באשר לסרטון היידיeo החסר- קבע בית-המשפט כי נמצא לכך פתרון בתיק החקירה. לפיכך, קבע בית-המשפט כי כנגד העורר קיימות ראיות לכואורה לביצוע המעשים המוחוסים לו, והורה על הזמנת תסקير מעוצר בעניינו.

8. ביום 9.6.14 הוגש תסקיר מעוצר מטעם שירות המבחן בסגירתו ציין קצין המבחן שהתרשם כי קיימים אצל העורר דפוסי התנהגות אלימים, אשר הוחמרו עקב פגעה שעבר בראשו לפני שניםים, וכי קיימים סיכוי להישנות של מעשים פליליים מצידו, ללא טריגר מהותי ולא התחשבות בתוצאות מעשייו. כמו כן, ציין קצין המבחן כי חרף ההתרשומות הטובה מן המפקחים המוצעים, חלופה מעוצר הבית ממוקמת בתוך אום אל פחם, בסמוך לבית העסק של המתלונן, וכי נוכח האינדייקציה להתנהגות תוקפנית ובلت-מרוסנת מצד העורר, כמו גם מצבו הבריאותי והקוגניטיבי המורכב, נראה כי חלופה ביתית תתקשה להציג בפניו גבולות לאורך זמן.

9. ביום 18.6.14 נתן בית-המשפט קמא את החלטתו בבקשתו למעוצר עד תום ההליכים (להלן: "ההחלטה"). במסגרת ההחלטה קיבל בית-המשפט את המלצה שירות המבחן שלא לשחרר את העורר למעוצר בית, בקבועו כי אין בחלופה המעוצר שהוצאה כדי לאין את המסוכנות הנש��ת מהעורר. בית-המשפט קמא הסביר כי העורר הינו בעל דפוסי התנהגות אליים, כי קיימים סיכוי גבוה להישנות התנהגות דומה, וכי נוכח מגבלותיו יתקשה להבין את סיגי השחרור. מכאן העරר שלפני.

nymoki ha-urav-

10. העורר טוען - באמצעות בא כוחו, כי שגה בית-המשפט קמא שלא הורה על חלופה מעוצר. טענה אחת הינה שמדובר בתסקיר נתונים לגבי עברו הפלילי של העורר אשר אינם נכונים ואשר הביאו את קצין המבחן לסביר כי המסוכנות גבוהה מאשר הוא בפועל. בנוסף, טוען כי העורר ביקש להציג חלופה מחוץ לשום אום אל פחם אך קצין שירות המבחן לא רצה לשמעו פרטיטים לגבי ואמר "שאין צורך". עוד טוען העורר כי, אומנם תסקיר המעוצר לא המליך על שחרורו, אך הוא בוגדר המלצה והוא מחייב את בית-המשפט. טוען העורר בהמשך כי המפקחים המוצעים נמצאו ראויים וסמכותיים, ולאחר נסיבותיו האישיות ובכללן מצבו הרפואי והנפשי הקשה, חלופה מעוצר הבית הינה הולמת וראיה, יש בה כדי לאין את המסוכנות הנש��ת ממנו. כמו כן, טוען העורר כי שגה בית-המשפט קמא כאשר קבע כי קיימות ראיות לכואורה להוכיחת העבירות המוחוסות לו בכתב האישום.

11. המשיבה מצידה מתנגדת לשחרורו של העורר לחלופה מעוצר וסומכת ידה על ההחלטה של בית-המשפט קמא. לטענתה, התסקיר בעניינו של העורר אינו חיובי, וחלופה מעוצר בתוך אום אל פחם, בקרבה למTELON, אינה ראייה.

דין והכרעה-

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין העורר להדוחות.
13. אחת מהטענות שעלו במהלך הדיון בעורר הייתה שהחלטתו של כב' בית המשפט קמא אינה מוצננת שכן היא סומכת על נתונים לא מדויקים באשר לעורר הפלילי של העורר, ולכן השופט קמא סבר שהמסוכנות גבוהה מאשר היא בפועל. ההפנייה כאן הינה לתקיר (מיום 8.6.2014) שם מצוין כי לעורר עורך פלילי - שתי הרשותות קודמות בעבורת התנהוגות פרועה במקומ ציבורו משנת 2005, הרשעה קודמת בעבורת אלמ"ב משנת 2004, ותיק פתוח משנת 2014 המיחס לו עבירת ירי באזרע מגורים וחבלה במכשיר ברכב. טענת העורר היא כי האמור אינו מדויק שכן העבירות המופיעות ברישום הפלילי בהן הורשע העורר כבר התיישנו לפני שניםיהם, וכי לגבי העבירה הקודמת הנוספת המיוחסת לעורר- העורר זוכה. במהלך הדיון שהתקיים בפניי אישר בא כוחה של המשיבה כי אכן כך הם פני הדברים - אך עם זאת, לא מצאתי כי יש בכך כדי להוות נימוק לקבלת העורר. הסיבה היא שעוד בדיון בבית המשפט קמא ביום 12.6.2014 טען הסניגור כי קיימת רק הרשעה אחת וביום 15.6.2014 הוגשה הודהה מפורשת לבית המשפט קמא בה פירט העורר את האמור מעלה לגבי הרישום הפלילי. מכאן, ככל הנתונים היו בפניי כב' בית המשפט קמא וכן חשש שנפל לכדי טעות בשל חוסר הדיון שיש בתקיר. מעבר לכך, יש לראות כי כבוד בית המשפט קמא אינו מצין בהחלטתו נשוא העורר מיום 18.6.2014 שהוא מוצא שرف המסוכנות גבוהה בשל העורר הפלילי, ולמעשה אין התייחסות לנושא. לכן, נראה שאכן שגה קצין המבחן בנקודת זה ואולי הדבר השפיע על התקיר - אבל הדבר לא השפיע על כבוד השופט.
14. הטענה השנייה של העורר הייתה שקצין המבחן מצא שהחלופה בתוך אום אל פחם, בסמוך לבית העסק של המתلون, אינה רואה, וזאת למרות שהמפקחים המוצעים רצו להציג חלופה מעוצר מוחץ לאום אל פחם, אך קצין המבחן אמר ש"אין צורך". אף טענה זו אינה מהוות בסיס לקבלת העורר. אינני יודעת מה בדיק נאמר במהלך הפגישה בשירות המבחן ואני יכולה לקבוע את המפקחים ביקשו להציג חלופה נוספת נספה אם לאו, ובוודאי שלא עד מה ענה להם קצין המבחן. עם זאת, מעין בפרוטוקול הדיון מיום 12.6.2014 לאחר הגשת התקיר - ביקש העורר מבית המשפט קמא להסתפק באותה חלופה והסניגור אף הסביר מהו המרחק בין הבית המוצע לבין העסק של המתلون. משמע, שבפני כבוד בית המשפט קמא לא העלתה חלופה מרוחקת יותר. לא ניתן להעלות בעורר טענות לגבי אי בחינת חלופה מרוחקת יותר - כאשר חלופה שכזו לא הוצאה.
15. לכן, יש לדוחות את הטענות לגבי אי סבירותה של ההחלטה של החלטתו של בית המשפט קמא.
16. אבahir, מעין הסר כל ספק כי אף אני, בדומה לשופט קמא וקצין המבחן - התרשםתי כי המפקחים ראוים ואחראים. עם זאת, לאור המסוכנותו הנשכחת מהמעשה עצמו (ניסיונו לסתירת כסף באזומי סיכון), לאור האמור בתקיר לגבי האימפרוביזות של העורר והאובססיה שלו לגבי המתلون ואח שלו (אותם הוא רואהomi שאחראים למעוצר קודם שלו ולאשפוזו במרכז לבריאות הנפש במزرע), לאור מיקום החלופה המוצעת - לא מצאתי שיש מקום לקבל את העורר.
17. לא מותר לציין כי ההלכה הינה כי בעבירה של סחיטה באזומים גלומה בעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של הנאשם וכי בדרך כלל עבירות של סחיטה באזומים אין מתאמות לחלופה מעוצר (בש"פ 7415/03 מדינת ישראל נ' ابو מוך ואח' (18.8.2003); בש"פ 7759/08 מדינת ישראל נ' ולמר (23.9.08); בש"פ 2207/09 אליקיאשווילי נ' מדינת ישראל (21.4.09); בש"פ 1196/13 עוזד נ' מדינת ישראל (20.2.2013); בש"פ 4323/13 צ'ונה נ' מדינת ישראל (25.6.2013); בש"פ 10 5953 אלףון נ' מדינת ישראל (10.6.9.10); בש"פ 842/11 פישמן נ'

מדינת ישראל (7.2.2011); בש"פ 3391/13 **עוועידה נ' מדינת ישראל** (20.5.2013); בש"פ 8373/13 **כעavanaugh נ' מדינת ישראל** (1.1.2014)). עוד יש לקחת בחשבון כי אין עסקין רק בנסיבות הנסיבות אלא בכך שיש ראיות לכאורה להמצאות הסכין במעמד הבדיקה ואוامر לגבי "פגיעה" עתידית.

18. אשר על כן - דין העורר להדוחות.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ד, 08 يول' 2014, בהעדר הצדדים.